

När en människa inte blir mer värd än en råtta

”IT IS A RAT”.

Så lyder löpsedeln för en av USA:s största tidningar, New York Post, som svar på nyheten om den amerikanske medborgaren John Walker Lindh som konverterade till islam och sedan anslöt sig till talibanernas armé i Afghanistan.

I tidningens ögon är han inte längre en människa. Han jämförs med en råtta, en lägre stående varelse.

Jag känner igen retoriken, allt för väl.

I de propagandafilmer som föregick andra världskriget använde sig nazisterna av precis samma liknelser. Genom att utmåla judar och andra som råttor och kryp lyckades man riva den barriär som håller upp varje människas inneboende respekt för allas okränkbara värde. Och därigenom lät man hatet släppas fritt.

På tidningens hemsida låter man sedan läsarna frossa i samma typ av opinionsundersökningar som även Eskilstuna-kuriren och många andra tidningar brukar göra, och ställer dagens webbfråga ”Do you consider John Walker a traitor?”. 94 procent svarar naturligtvis ja i denna blott skenbart opartiska ”opinionsundersökning”.

Därpå frossas det i förslag om vad man ska göra med den stackars dissidenten Walker. En läsare tycker att man ska stoppa upp en flagga i stjärten på honom och hänga honom.

Tänk dig om den här tidningen skulle börja skriva om människor i samma ordalag.

Om Eskilstuna-kuriren skulle börja utkräva dödsdomar och blodshämnd, spalt upp och spalt ner.

Är det ens tänkbart?

En sådan retorik är ett omistligt tecken på en nation inte bara i krig utan i en djup kulturell kris. Det är ett sjukdomstecken.

En varning om att hinnan mellan civilisation och barbari är så tunn.

Så tunn. Även i dessa tider.

JONAS ANDERSSON